litte seast, käiwad ühhe päwaga ni paljo maad, kui need korma kandjad kolme päwaga käiwad. Need parremad iri-kammelid käiwad ühhe päwaga ni paljo maad, kui need koorma kandjad kue päwaga käiwad. Agga need keige parremad käiwad ühhe päwaga ni paljo maad, kui need koorma kandjad kammelid ühhekssa päwaga käiwad. Agga need peawad ka mehhed ollema, kes nende keige parrema iri-kammelittega woiwad sõita. Kui ta wägga kangeste joseb, siis on se tule-öhk, mis innimesse wasto puhhub, ni kange, et inimenne ei woi lahtise kehhaga temma selgas olla. Need innimesed, kes nende selgas sõitwad, seuwad omma reied, rinnad, ning kaelad wättikuttega kinni, sest et se tule-öhk muido lahtise kehhaga woib nende terwist ärra rikkuda. Üks noor mees läks selle keige parrema iri-kammeliga ühhest linnast omma norikule sitroniši toma, ja sedda maad, kolm sadda wiisteistkümme wersta, käis temma 24 tunniga ärra. Sedda woib iggamees isigi arwata, et se woib üks kange ellajas olla, kes selle aiaga ni paljo maad ärra käib.

3.

Suur koñna-karp.

Hommiko-India-maal on wägga sured koñnakarbid; nende pitkus on neljast jalast wiest jallast (4 — 5) sadik, ja nemmad on rasked wiest saeast naelast seitsmest saeast (5 — 700) sadik. Ja sest nis seäl karbi sees on, sawad ühhest ainuksest karbi täiest sadda kakskümmend innimest korra süa. Kui üks laewa ankro kõis karbide wahhele lähhäb, siis pigistawad tedda katki. Selle karbi pakkus, kus sees se loom ellab, on 6 tolli. Neid karpa prugitakse seäl maal ellajatte künaks. Laddina kele on selle konna-karbi nimme: Chama gigas.